

dende, samt enlige med fuld arbejdstid har svært ved at gøre fornødne indkøb i den nuværende åbningstid. Lovforslagets bestemmelser om, at de handlende selv frit kan bestemme deres åbnings-tider, som de vil, vil føre til, at de handlende i egen salgsinteresse vil lægge åbningstiderne på de for forbrugerne bedste tider. I brancher med salg af varige forbrugsgoder er der særligt behov for salg i aftentimerne, således at kunderne kan få god tid til varevurdering og overvejelse. Men f. eks. også i fødevarerbranchen, hvor en stor del af omsætningen falder på ugens 2 sidste dage, er der behov for, at der er længere åbent på disse, således at kunderne får bedre forhold og butikkerne udnyttes i højere grad.

2) De handlende og butiksmehjælperne må fortsat beskyttes mod en for lang arbejdstid. Lovfor-slaget lægger derfor et loft, der svarer til den sæd-vanlige åbningstid på 55 timer om ugen. På de områder, hvor der efter gældende lov er længere åbningstid, bevares denne uforandret. Det gælder f. eks. for bagerø, ismejerier, kiosker, blomsterfor-retninger m. v. — Nogle butiksmehjælperne vil uundgåeligt i visse tilfælde få forskudt arbejdstid, men de vil samtidig få kompensation herfor i form af betaling for forskudt arbejdstid. Detailhandlerne vil få vederlag for forskudt arbejdstid gennem den forventede større omsætning ved ændring af åb-ningstiden.

3) Lovforslaget vil give mindre detailhandlere større chance i konkurrencen med stormagasiner, kædeforretninger m. v. De mindre detailhandlere har få eller ingen medhjælperne og vil derfor ved ændring af åbningstiden kun i ringe omfang blive mødt med krav om øget betaling for forskudt ar-bejdstid. Ved således at have særlige forudsætnin-ger for at holde åbent på de tidspunkter, som bliver påskønnet af forbrugerne, får de mindre handlende en chance for — i forbrugernes interesse — at kunne konkurrere med de større foretagender. Forbrugerne og de mindre handlende har således

en sammenfaldende interesse i lovforslagets gen-nemførelse.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til nr. 2.

Bestemmelsen om, at den fastsatte åbningstid skal fremgå af opslag, der er læseligt ved ophold uden for butikken, og at åbningstiden skal anmeldes til politiet, tilsigter at lette overholdelsen af den højest tilladte åbningstid. Og bestemmelsen om, at den ved lovens ikrafttræden fastsatte åbningstid kun kan ændres to gange inden for et kalenderår, vil umuliggøre uheldig usikkerhed blandt forbru-gerne om, hvornår den enkelte butik har åbent.

Til nr. 3.

De grupper af handlende (f. eks. bagere, konfek-tureforretninger, chokoladeforretninger, iskiosker, butikker på godkendte lejrpladser), der hidtil har kunnet holde åbent fra kl. 6 til kl. 21 eller 22, har ved disse bestemmelser fået samme adgang til frit at fastlægge deres åbningstider som de øvrige hand-lende har efter lovforslaget. Den højest tilladte ugentlige åbningstid fastsættes for disse grupper til 105 timer, hvilket omtrentligt svarer til de om-handlede grupperes sædvanlige antal ugentlige åb-ningstimer.

Til nr. 14.

Den enkelte detailhandler vil træffe sin bestem-melse om åbningstiderne efter en samlet vurdering af forholdene på den pågældende egn, kvarter, i ved-kommende branche o. s. v. For at forhindre om-gåelse ved aftaler (brancheaftaler) om åbningstider indeholder forslagens § 15 bestemmelsen om, at alle aftaler om åbningstiders fastlæggelse er uforbin-dende, d. v. s. ikke kan juridisk forpligte deltagerne i aftalen. Bestemmelsen er sådan formuleret, at aftaler i lejekontrakter om åbningstid også er ufor-bindende.